

Sataman Ilta 14.4.2024

“Kuollut elääkseen - Minun täytyy kuolla”

Mikko Rötkö

Ottakaa halutessanne tekstin käsittelyn avuksi seuraavat pohdintakysymykset:

1. Mitä teksti kertoo Jumalasta, Jeesuksesta tai Jumalan suunnitelmasta? 2. Mitä teksti kertoo ihmisistä?

3. Mitä tämän tekstin pohjalta teet elämässäsi hyvin? Entä minkä pitäisi muuttua?

4. Tiedätkö ketään, jonka olisi hyvä kuulla oppimastasi.

Raamatun teksti DBS-menetelmälle on Roomalaiskirjeen 6.luku.

Eero jakoi aloitteen että isä ja äiti termit pitää säilyttää kielessä.. ollaan sodassa ja yksi Taistelu on siitä, kuka saa hallita kieltä. Se hallitsee maailmaa. Mutta meillä on Raamattu, joka on Jumalan puhetta meille ja vaikka ihmiset kutsuu pimeyttä valoksi, pysyy pimeys pimeytenä jne. Raamattu määrittää ja sanottaa meille todellisuuden. Lewisin aurinko veraus. Tänään ollaan sen äärellä, ketä todellisuudessa uskovina ollaan.

Aloitetaan tänään uutta opetussarjaa, jonka nimi on kuollut elääkseen. Sarjassa käydään läpi Roomalaiskirjeestä kuudes, seitsemäs ja kahdeksas luku. Tänään aloitetaan kuudennesta ja meillä on otsikkona pysäyttävästi: MINUN TÄYTYY KUOLLA. Kristittyinä siis kannatamme kuolemanrangaistusta.

Tää aihe on kuin sävelmä, joita meidän orkesterina tulee harmoniassa soittaa, seurakuntana...

Mutta, kuudennen luvun pysäyttävin sanoma on, että jos sinä kuulut Jeesukselle, sinä olet kuollut. Mitä se tarkoittaa? Jo Raamatun alkulehdiltä kuolemalla tarkoitetaan eroon joutumista. Kun Adam ja Eeva lankesivat syntiin, he joutuivat samantien eroon Jumalasta, he joutuivat hengelliseen kuolemaan, pimeyteen, syyllisyyteen, häpeään ja he piiloutuivat Jumalalta. Käärmeen viettelevät sanat: ette suinkaan kuole, osoittautuivat siis valheeksi tässä, mutta myös fyysisessä kuolemassa, joka lankeemusta seurasi ja joka toi maailmaan sairauden eli eroon terveydestä joutumisen, sekä kuoleman, eli eroon ruumiistansa joutumisen.

Ja nyt, kun tullaan Roomalaiskirjeen kuudenteen lukuun, luemme, että jos meidät on liitetty Kristukseen, meidät on myös hänen kuolemaansa ja ylösnousemukseensa liitetty! Olemme tulleet uskoon, olemme kokeneet uudestisyntymisen josta Paavali kirjoittaa sydämen ympärileikkauksena (Room 2:29), olemme tulleet uskosta vanhurskaiksi (Room 3:22), meillä on rauha Jumalan kanssa (Room 5:1), ja meidät on liitetty Jeesukseen Kristukseen meidän Herraamme. Meidät on siirretty pois synnin hallintavallasta, kokonaan eri todellisuuteen, eri valtakuntaan, armon hallintavallan alle. Ja,

"ME OLEMME KUOLLEET POIS SYNNISTÄ" (Room 6:2).

Olemme siis joutuneet, tai sanoisinko, Olemme päässeet-kiitos Jeesus-eroon synnistä. Ja kun Jumalan valo loistaa sydämiimme nyt, niin eikö sanotakin kaikelle synnille, että HYI! Synti on kuolemaa.

Kuudennessa luvussa katsomme ensin sitä, mitä meille on tapahtunut, kun olemme tulleet osallisiksi Jeesuksesta, ja luvun jälkiosassa, miten meitä kutsutaan elämään

johdonmukaisesti tämän kanssa; meidän *"pitää uudessa elämässä vaeltaman"* ja meidän tulee *"pitää itsemme synnille kuolleina."* Löydämme myös Raamatullisen määritelmän sille, mitä on todella olla vapaa, ja sanon sen heti kättelyssä, että armossa ei ole vapautta tehdä syntiä! Synti on kuolemaa, synti on orjuutta ja synnissä ei ole todellista elämää. Eräs nuori opiskelija nainen sanoi miulle kerran evankeliointi tapahtumassa, ikäänkuin miuta säälien, että hän ei ainakaan halua Jeesusta, koska silloin hän ei enää saisi harrastaa avioliiton ulkopuolista seksiä, irtosuhteita. Hän oli osittain oikeassa koska armo ei johda syntiin, eikä armossa ole vapautta enää jatkaa synti elämää, mutta samalla hän osoitti, ettei ymmärtänyt mitä tosi vapaus on ja halusi pysyä himojensa orjana. Hän piti kuolemaa elämänä.

Raittiissa evankeliumissa on niin vahva armon painotus, että ymmärtämätön tai ulkopuolinen voisi todeta, että jos kerran armo aina riittää, ja jos kerran on niin, että

"missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi" (Room 5:20),

niin enkö vaan voikin edelleen tehdä syntiä ja pyytää sitten vain anteeksi. Tähän Paavali vastaa:

"Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi" (Room 6:1)

Raamattu sanoo, että

"pesty sika rypee rapakossa" (2Piet 2:22),

ja tämä on kuva siitä, millainen suhteemme armoon ei saa olla! Paavali huudahtaa: *"pois se!"*, *"mé genoito,"* mikä on Raamatun kreikan voimakkain negatiivinen ja kielteinen ilmaisu, ja tarkoittaa, että me emme voi pysyä synnissä, että armo suureksi tulisi. Miksi emme voi? Koska

"me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?" (Room 6:2)

Jos kuolet fyysisesti, joudut eroon omasta ruumiistasi, etkä jatka olemistasi ruumiillisesti ennen ylösnousemusruumiin saamista. Jos olet kuollut pois synnistä, olet todella päässyt synnistä eroon; et voi olla synnistä pois kuollut ja samalla jatkaa aktiivista synnissä elämistä. Molemmat eivät voi olla totta yhtäaikaan.

"Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme Hänen kuolemaansa kastetut" (Room 6:3)

Kysymys kuuluu: tunnetko itseäsi—sitä, kuka olet Kristuksessa? Tunnetko mitä sinulle tapahtui, kun synnyit uudesti? Lapsi itse ei syntyessään tajua synnytystapahtumaa, eli Jumalan lapsena oleminen ei ole riippuvainen sinun ymmärryksestäsi, mutta hengellinen kypsyyks on tähän syventymistä ja tämän tuntemista! Me

"olemme siis yhdessä Hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman" (Room 6:4).

Jos mietitään evankeliumia, niin sen keskeisimmät tapahtumat ovat Jeesuksen ristiinnaulitseminen, kuolema, hautaaminen, sekä ylösnousemus (1.Kor 15:1-4). Nämä kaikki ovat läsnä tässä tekstissä ja Paavali osoittaa, että jos olemme Kristuksen, niin meidät on Hänen kanssaan ristiinnaulittu, olemme Hänessä kuolleet ja meidät on Hänen kanssaan haudattu ja myös Hänen kanssaan ylösnostettu uuteen elämään. Jos olet Kristuksen, niin tämä kaikki on sinun ja on jo tapahtunut sinulle. Käytän JOS sanaa niin painokkaasti, koska Paavalikin niin tekee tässä luvussa. Paavali puhuu neljännessä jakeessa kasteesta tuona hautana. Miuta inspiroi valtavasti se, miten niin ehtoollisessa kuin kasteessakin; näissä kahdessa seurakunnan pyhässä toimituksessa, on evankeliumin sanoma niin kirkkaasti esillä ja saadaan se elää ja sitä julistaa konkreettisen tekemisen kautta. Voidaan ajan vuoksi tiivistää jakeiden 4-11 sisältö keskustelemalla kasteesta. Puhun tietysti siitä käsin, kuinka itse ymmärrän kasteen. Voit peilata omaa käsitystäsi tähän.

Kun otetaan kaste Kristukseen ja meidät haudataan eli upotetaan veden alle, meidät on *"haudattu kasteen kautta kuolemaan."* Vesi symboloi tässä ja mm. vedenpaisumuksessakin tuomiota. Kasteen hautaan menevä ihminen siis julkisesti tunnustaa ja julistaa sitä, että syntiinlangenneen ja Jumalaa vastaan kapinassa olevan ihmishengen jäsenenä ansaitsisi helvetin ja Jumalan vihan, ansaitsi joutua hautaan, koska

"synnin palkka on kuolema" (Room 6:23).

Kasteen ottaminen on siis oman jumalattoman elämän tuomitsemista ja myös sen sanomista etten enää halua sitä. Jumalaton elämä tarkoittaa kaikkea elämää ilman Kristusta. Kasteelle meno julistaa, että en halua enää elää ilman Kristusta vähääkään. Haluan kuolla tälle synti elämälleni! Haluan eroon synnistä! Haluan vapauteen!

Ilman armoa, meidän kaikkien kohtalo olisi vain tämä: hauta. Ansaitisimme joutua helvettiin ikuisiksi ajoiksi. Mutta evankeliumi on, että Kristus kantoi meidän rangaistuksemme ja nyt Hän vie meidät kuoleman läpi uuteen elämään. Oltuaan pienen hetken kokonaan veden alla, kastettava nostetaan ylös, mikä julistaa sitä, että emme ole tulleet osallisiksi vain Jeesuksen kuolemasta, vaan myös Hänen ylösnousemuksestaan. Kristus on kuin Joonas ja me nuo pakana merimiehet. Kristus heitettiin hautaan edestämme, ja niin meren raivo, Jumalan viha meille tyyntyi. Ei jäänyt *"mitään kadotustuomiota"* (Room 8:1) meille. Kasteen haudasta nouseminen julistaa astumista sisään uuteen elämään, tosin sillä erotuksella, että Jeesus ylösnoustuaan omisti jo ylösnousemusruumiin. Meidät taas Jeesuksen omina on vasta sisällisesti ylösnostettu ja Häneen liitetty. Olemme edelleen tässä vanhassa ruumiissamme. Jokatapauksessa: olemme saaneet kuolla vanhalle alkaaksemme elää nyt Jumalalle! Kun Nooa astui ulos Arkista, oli vanha maailma jäänyt taa, eikä siihen enää voinut palata. Jos me olemme Kristuksen, olemme kuolleet pois synnistä!

Luemme:

"Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa, kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmistemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi; sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä. Mutta jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin me uskomme saavamme myös elää hänen kanssaan, tietäen, että Kristus, sittenkuin hänet kuolleista herätettiin, ei enää kuole: kuolema ei enää häntä vallitse. Sillä

minkä hän kuoli, sen hän kerta kaikkiaan kuoli pois synnistä; mutta minkä hän elää, sen hän elää Jumalalle"
(Roomalaiskirje 6:5-10).

Seuraava jae alkaa sanalla "niin" tarkoittaen "sentähden", koska jakeet 5-10 sanovat näin,

"Niin tekin pitääkää itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa" (Room 6:11).

Tämä käsky pitää omaa itseä synnille kuolleena ei tarkoita, kuin yritystä pitää pinnalle pyrkivää palloa veden pinnan alla. Sana "pitää", kreikan "logizomai" tarkoittaa tässä yhteydessä johtopäätöstä; edellä käsitellyistä jakeista nousevaa suhtautumista ja päätöstä omaa itseä koskien. Tämä on se, kuka minä todella olen: synnille kuollut, elossa Kristuksen kanssa, eläkseni elämäni Jumalalle. Meidän vaelluksen tulisi olla harmoniassa näiden totuuksien kanssa. Koska näin on, niin:

"Älköön siis synti hallitkoon teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin, että olette kuuliaisit sen himoille, älkääkää antako jäseniänne vääryden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne (ojentautuen sen mukaan, mitä Jumalan lapsina todella olemme), kuolleista eläviksi tulleina, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle" (Room 6:12-13).

Nämä ja tulevat, käytäntöä koskevat kehotukset ovat luvussa mukana–kuten Paavali ilmaisee–*"teidän lihanne heikkouden heikkouden tähden"* (Room 6:19). Pyhitys on siis vielä kesken. Tässä nousee esille teema, johon syvennyttään seuraavilla kahdella opetuskerralla lisää. Vaikka olemme uskossa ja Kristuksen omia; vaikka ollaan kuoltu synnille ja meidät on ylösnostettu Kristuksen kanssa uuteen elämään, niin meissä silti on yhä liha. Kuten sanoin aiemmin, ei vielä olla saatu ylösnousemusruumista!

Paavali sanoo, että meidän tulisi antaa jäsenemme ”

vanhurskauden aseiksi Jumalalle" (Room 6:13) "vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen" (Room 6:19).

Antiikissa jäsen sanaa (kreikaksi melos), käytettiin sodankäynnin välineistä. Paavali käyttää sanaa opettaessaan seurakunnan luonteesta ja tässä kuvatessaan meidän persoonallisuuden eri toimia, kuten mielikuvitusta. Ja tämä on painava totuus: siun mielikuvitus on sota-ase. Kysyn, onko se Jumalan ase syntiä, lihaa, maailmaa ja perkelettä vastaan, vai onko se perkeleen käytössä pyhyyttä, vanhurskautta, vapautta ja Jeesusta vastaan!? Älypuhelin vallankumous on ollut perkeleen riemuvoitto siinä suhteessa, miten se on passivoinut monien kristittyjen mielet ja täyttänyt ne–jos ei suoranaishalla saastalla, niin kuitenkin täysin tyhjänpäiväsillä asioilla. Puhelin on myös ase, mutta miten monesti sie et käytä sitä, vaan perkele sitä siuta vastaan. Ajattele siun mieltä ja mielikuvitusta kuin lasina, joka on täynnä kokista. Nyt sinne pitäisi laittaa Jumalan Sanan kirkasta vettä, mutta se on jo täysi. Kokis pitäis kaataa pois eka. Jumalan tulisi olla meille ensimmäinen; meidän elämien tulisi pyöriä Hänen ympärillään. Sanotaan aamen, mutta onko tämä käytännössä totta? Kuin monta minuuttia Jumala saa päivittäin siun ajatuksista? Konkreettinen neuvo: ala lukemaan Raamattua, niin alat harjoittaa omia ajatuksiasi kulkemaan Jumalan ajatuksissa. Armo vapauttaa siut tässäkin olemaan kuin pieni lapsi, joka vastaa opettelee. Mutta armossa ei oo vapautta jäädä tietentahtoen paikalleen hokien sitä, että armo riittää. Armo on oikein vastaanotettuna aina voima, joka kasvattaa.

Miksi ollaan monessa niin epäonnistuneita? Koska meissä on liha.

Vaikka mie siis Jeesuksen omana olenkin todella päässyt eroon synnistä eli kuollut siitä pois ja vaikka Jeesuksen omana olen todella saanut ottaa vastaan ylösnousemusvoiman, niin todellisuus lihan tähden on kuitenkin vajavainen, meissä on lihassa jäännös syntiä jäljellä ja on mahdollista alkaa tätä jäännöstä ruokkia ja luisua elämään sen himojen mukaan. Ja todella helposti myös jäädään ihanteesta ja ideaalista. Toisaalta tän kautta Jumala pitää meidät nöyrinä ja pyrkii varmistamaan sen, että ei vaan kuviteltaisi, että selvitään ilman armoa. Löydetään siis yhä itsestämme pois laitettavaa, mutta parannuksen teossa ja valoon tulemisessa saadaan uudelleen ja uudelleen käydä läpi sen pois panemista, mikä on kuolemaa, ja voiman vastaanottamista Jumalan mielenmukaisen elämän elämiseen. Saamme päivittäin kuolla vanhalle ja tarttua kiinni uuteen. Esimerkiksi mie oon aikasemmilla opetuskerroilla kuittailla opetukseen annetun ajan vähyydestä, etenkin kun kerran en ollu tajunnu että aika on jo menny ja Arto herätti miut siihen, että 5min jäljellä. Närkästyin tästä, kuittasin jotain huumoriin verhottua, ja lopettelin opetuksen. Mutta tää närkästyminen kumpusi ylpeydestä, ja sain viikko sitten sen tunnustaa ja hylätä. Jumalan lapsena sain pyytää Herralta tilalle nöyrää sydäntä. Tätä on jäsentensä antaminen Herran palvelukseen ja tätä on eläminen johdonmukaisesti evankeliumin kanssa.

(Meidän ei siis enää tule olla kuuliaiset synnin himoille. Kun himo tulee siuta kadulla vastaan, niin sinä, vapaaksi ostettu orja kohtat vanhan isäntäsi. Olet ehkä tottunut tottelemaan sen komentoja ja pyytöjä, mutta älä tee niin enää! Ehkä olet tottunut kuuntelemaan himon peittäviä ja suostuttelevia järkeilyjä, mutta älä enää kuuntele! Kuulut nyt Jeesukselle ja Jeesusta siun kuuluu totella. **Jos siis antautuisit tekemään syntiä, joutuisit vakavaan ja syvään ristiriitaan sen kanssa, kuka sinä todella olet, ja samalla antaisit valheellisen todistuksen Jeesuksesta ympärillesi.**)

Profeetta Hoosea otti vaimokseen porton nimeltä Goomer (Hoos 1:2) ja jonkun ajan perästä Goomer palasi elämään vanhaa haureellista elämäänsä. Hoosean sanoma oli, että Israel oli toiminut juuri samoin kuin Goomer. Se, jos myös antauduttais vanhoille synneillemme, olisi hengellistä haureutta Jumalaa kohtaan! Mutta jos Jumala on oikeasti valaissut meidän sydämet niin myös tiedetään, että synti on kuolemaa! Ei perkele tietysti tule meidän luokse sanoen, että hei, olen perkele ja olen tullut teille valehtelemaan ja teidät tuhoamaan. Tottakai perkele lupaa synnin nautintoja ja iloja tarjotessaan että "ette suinkaan kuole" (1Moos 3:4). Tottakai saatana haluaa saada omat herkkunsa näyttämään paremmilta kuin elämän Kristuksessa.. Mutta suurta ei ole aina uudelleen ja uudelleen langeta ja aina uudelleen itsesääliässä anoa armoa, vaan suurta on se, että Jumala on oikeasti meidät vapauttanut palvelemaan itseään!

"Kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin palvelijoita, nyt olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut, ja että te synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi" (Room 6:17-18).

Meille on tarjolla voima elää Jumalalle! Ja siinä on vapaus!

Oletko sie todella vapaa? Tunnetko mitä on olla vapaa Jeesuksessa? Tänään voit vapautua ensimmäistä kertaa synnin vallasta! Tänään voit palata valoon syntien tunnustamisen kautta, jos olet luisunut etäälle Jeesuksesta palvelemaan siun vanhoja isäntiä eli himoja. Tänään saadaan kiittää Jeesusta siitä, että Hän on kuollut meidän kuolemamme, ja Häneltä saadaan vastaanottaa vapaus synnistä ja voima elää sitä todeksi, mitä todella olemme! Tätähän on pyhitys. Tätä kasvu Kristuksen kaltaisuuteen.

Tätä on olla Jumalan kuvaksi luotu. Saadaan kasvaa enemmän Kristuksen kaltaisuuteen, saadaan kasvaa iankaikkisessa elämässä, joka on Jumalan armolahja meille (Room 6:23) ja iankaikkinen elämä Jeesuksen mukaan on Jumalan tuntemista. Saat kasvaa Jumalan armon tuntemisessa elämäsi jokaisessa kompuroinnissa kun elät valossa ja parannuksen teossa ja saat kokea miten armo kasvattaa hylkäämään kaiken jumalattoman ja maailmalliset himot ja miten armo vapauttaa elämään Jumalalle!

Ehkä vielä: mikä on himon määritelmä? Miten vääristynyt halu voi uudistua ja puhdistua?
Esim, Sauluksen Kiivaus Jumalan puolesta→Paavalin Kiivaus Jumalan puolesta.